

تلویزیون و ارشاد اخلاقیات فردی و اجتماعی

الف - تلویزیون و انحراف اندیشه

نوشته: دکتر رضا مظلومیان استاد جرم شناسی دانشکده حقوق

اگر برنامه‌ای قادر بجهلو آوردن واقعیات و عربان کردن فلسفه زندگی والقای شعور و بینش فرهنگی و بنمود آوردن ارزش‌های اخلاقی در تماشاگران نیست، لااقل نباید آنها را عرضه شود که تصنعت و خیال پردازیهارا درخشندگی دهد و برآمور غیر واقعی سهرصحه گذارد و بدینوسیله با جلوه دادن نادرستیها بصورتی حقیقی، باعث اختلال آنان شود و اگر انگیزه‌ها و آرمانهای اجتماعی، فرهنگی، علمی مشترک بین افراد اجتماع را بطريق صحیح استحکام تمییختند و زنگیر بیوندهای آنان و نظم و اضباط اجتماعی را استوار نمی‌سازد، نباید با جلدادرن رویدادهای تصنی و معتبر نمایاندن امور مغایر حسن تقاضم و زیبا نمود دادن پدیده‌های اجتماعی که متزلزل کننده پایه‌های هم پستگی و رشته‌های ارتباط توده مردم است و تعریک کردن انگیزه‌ها و تمایلات خلاف اصول و موازن اخلاقی و بطورکلی باهنهایش در آوردن صحنه‌هایی که مخالف ارزش‌های اجتماعی است بر شعور و اندیشه و بینش تماشاگران لطمه وارد سازد و آنان را در طریقی انحرافی رهنمون گردد.

بنابراین موضوع برنامه‌های تلویزیون

، برنامه‌های تلویزیون و ارزش‌های اجتماعی اگر موضوع برخی برنامه‌های تلویزیون (منظور تلویزیون در سطح جهانی است) موزون با روابط اجتماعی و فرهنگی جامعه‌ای نباشد محققًا مفاهیم و تعابیر و برداشت‌هایی که توسط عقل و احساسات از آنها صورت گیرید در جهتی مخالف با مصالح فردی و اجتماعی آن جامعه خواهد بود و با روش‌های اصیل آن هم‌اهنگی نخواهد داشت. در نتیجه تضادها و اختلافات و آشتفتگیهایی در نظم اجتماعی پدیده‌سازی که عامل آن فقط ناموزونی و عدم هم‌اهنگی برنامه‌ها با افکار و روحیات افراد و ارزش‌های آن جامعه است.

اگر در اجتماعی اختلافات فاحش و تضادهای اجتماعی، طبقاتی، اقتصادی، فرهنگی، وابستگیهای میان افراد را دچار اختلال نماید و آشتفتگی و ناموزونی و ناهم‌اهنگی بر روابط موجودشان حکومت کند و حقد و کینه و حسد بر مناسباتشان حاکم باشد، محققًا اثرات برنامه‌ها در افراد چنین اجتماعی بر ارات شدیدتر و قابل ملاحظه‌تر از سایر اجتماعات می‌باشد.

مکتب مام

نتیجه جز انحرافات و بیار آوردن عاقبت نا -
گوار و فجایع ، هدف دیگری نمیتوان از آنها
انتظار داشت یا اینکه آموختنده میباشد بطوریکه
نمیتوان بر داشتهای بسیار مطلوب از آن کرد
که برای آینده مفید فایده قرار گیرد .

از طرفی یا تماشاگر از شعور و تجربه و
تعلیم و تربیت برخوردار است یا بیسواد و
ناپخته میباشد و از واقعیات زندگانی و فلسفه
آن آگاهی ندارد .

از طرف دیگر چون این امری است
مسجل که بین برنامه ها و تماشاگران باعتبار
وضع و موقعی که آنان از نظر فردی و از
نقطه نظر جسمانی ، اخلاقی ، روانی ،
تربیتی . . . واز نظر اجتماعی و روابط وهم-
بستگی های وجود دارند ، مناسبات نزدیک
یا دور برقرار میشود لذا با توجه به برنامه های
بدو خوب و تماشاگران آشنا بروز زندگانی
و ناآگاه از حقایق نمیتوان اثر برنامه ها را بر

باید با وضع افراد هر اجتماع و باسن و آداب
ورسم آن اجتماع تا حدودی منطبق باشد ،
در غیر اینصورت نتایج وعواقبی بسیار ناگوار
و نا مطلوب بیار میآورد که نمونه هائی از
دستبردهای بی دریی بیانکها ، دزدی با
کامیون و نقاب ، زد و خورد های باشند و
لگد و چوب و غیره در کوچه های مامیان بجهه ها ،
تحریک خواسته های جنسی و منجر شدن
آنها بیرخی تجاوزات انحرافات جنسی . . .
که نمونه های آن در کشورهای جهان دیده
می شود از آن زمرة است .

۲ - برنامه تلویزیون چگونه اثری میبخشد
اصولا در باره برنامه های تلویزیونی
کشورهای جهان باید بگوئیم یا برنامه دارای
موضوعات و صحنه های بد آموز است که در

آنان بطریق ذیل خلاصه کرد :

الف - برنامه خوب - تماشاگر فهمیده =

اثر مطلوب :

ابتدا باید دانست که برنامه خوب چیست تا اگر تماشاگری فهمیده بدیدن آن نشست بتواند بنحو نیکوئی از آن بهره برداری نماید؟ گرچه صعبت از برنامه خوب خارج از بحث ماست ولی بطور خلاصه میتوان گفت که برنامه خوب وسیله رشد فرهنگ و اخلاق و عامل بازرسش انتقال و تبیین اندیشه های درست و مقاهم صحیح فلسفه زندگی و نمایاننده راه واقعی از نادرست و روش نیک از ناپسند و مذموم میباشد . این چیزی برنامه ای بین تماشاگر با اجتماع و افراد هم بستگی های صمیمانه ایجاد میکند و درفع اختلافات و تضادها سلاحی مؤثر بشمارمیرود زیرا افکار و نیات نیک را پرورش میدهد و بر توسعه اندیشه های انسانی و صفات عالی و خصائص نیکو میافزاید .

بدیهیست که مشاهده چنین برنامه ای بر کلیه تماشاگران یا لاقل بر افراد فهمیده و آگاه اثراتی نیکو و ارزنده باقی میگذارد .

ب - برنامه خوب ، تماشاگر ناپخته -

اثر مطلوب بالا اقل می ضرر :

اگر برنامه ای که کلیه موازین اخلاقی ، اجتماعی در آن رعایت شده و در جهت پرورش روح و توسعه استعدادها بوجود آمده است بمعرض نمایش گذارده شود ، هر چند هم که تماشاگر بحقایق اجتماعی و واقعیات ناشناخته بازنه تنها تأثیرات زیان بخشی بر ذهن و روح او باقی نمیگذارد بلکه امکان بسیار

میرود که مفید فایده نیز واقع گردد و تماشاگر ناپخته را پخته نماید و بر دانستن یها یش بیفزاید و در شناخت روز زندگی و هی بردن به واقعیات راهنمائی های گرانقدرتی بکند که در آینده بخوبی از آنها بهره برداری نماید .

ج - برنامه بدآموز ، تماشاگر فهمیده =
الریزبان :

اگر برنامه ای از هر جهت خلاف مصالح اخلاقی و شیوه اجتماعی باشد غالباً بر افراد پخته و آموخته نمیتواند اثرات نامطلوبی بگذارد و باعث انحراف و ناسازگاری آنان گردد زیرا تماشاگران فهمیده و آشنا بفلسفه زندگی و دقایق آن دارای بینشی و سیم میباشند که همه چیز را با دیدی عمیق نه سطحی مورد قضایت قرار میدهند . بنا بر این برنامه هر قدر هم گمراه کننده باشد بازنمیتواند تماشاگر سالم و آگاه را گمراه سازد .

بدیهی است که گاهی برخی اتفاقات و پیش آمده اکه افراد را با مشکلات و معضلات بسیار رو برو میکند باعث تضعیف روحیه و سستی اراده کلیه آنها و حتی تحریص کرده ها و کسانی که از پختگی و آگاهی کامل برخوردارند ، میشود . نهایت مردمان فهمیده و واقع بین بعلت برخورداری از نیروی بیشتر ، در برابر عوامل مختلف بهتر قادر به مقاومت و پایه داریند و ایستادگی بیشتری از خود نشان میدهند . ولی با وجود این باید اذعان کرد که اگر عوامل بسیاری همه با هم دست بدست یکدیگر بدنه نمکنست حتی در نیروی اراده چنین افرادی هم تزلزل پدید آورند . در چنین مرحله ای برنامه بدآموز حتی بر تماشاگر فهمیده اثر نامطلوب میگذارد زیرا در

شرایط مناسبی به مشاهده آن نبرداخته است
تا از گزندش مصون بماند.

د - برنامه بدآموز، تماشاگر ناپخته =
الرزیان بخش

اگر مناسبات اجتماعی تماشاگر با سایر
افراد جامعه سنت و همستانگی و روابط متکی
بر تضادها و اختلافات طبقاتی، فرهنگی،
اجتماعی باشد و از طرفی فضای اندیشه
تنگ باشد و فقدان قدرت لازم شعور و عدم
توانائی در کراچ واقعیات هم برآن افزوده شود
آنچه را که در برنامه تلویزیون مشاهده نماید
موافق طبع، عقل و احساس خود میباید و با
طبیعت و سرشت خود هم گام و هم آهنگ
میبیند و در نتیجه کلیه رفتارها و اعمال و گفتار
موجود در برنامه در حقیقت بازگو کننده واقعی
و اصیل مقاصد و نیات و افکار، عواطف و
احساسات او جلوه گر میشود.

این پیوستگی عقلانی و احساسی بین
درون با آنچه که مشاهده میشود تماشاگر را
براهی سوق میدهد که موضوعات مختلف
برنامه باو عرضه سیکند. در این صورت

برنامه‌ای که میتواند وسیله انتقال و بیان مقاومت و واقعیات زندگی بصورت شایسته و طریقه‌ای صحیح باشد وسیله اغوا و فربد تماشاگر میشود و با تقدیم مسوم کننده خود آخرین اثرات بازمانده ارزش‌های اخلاقی را از میان میبرد و شعور و احساس تشخیص بدی و خوبی را ازاو زایل میسازد.

متأسفانه بطور کلی در اعم کشورهای برخی برنامه‌ها بويژه فيلمهای سینمائي بسیار بدآموزند و تماشاگران از طبقه ناپرداختگان و ناشایان بدقايق زندگی واقعی میباشند.

این برخورد تماشاگران بی تجربه و ناگاه با برنامه‌های بدآموز و زیان‌بخش، عاقب ناگواری بیار می‌آورد که یکی از آنها آفرینش بزهکاری است.

۴ - برنامه‌های بدآموز و گمراه‌کننده

جرم شناسان معتقدند که جنبه‌های نامطلوب برخی برنامه‌های تلویزیونی دارای اثرات بسیار شومی میباشد بطوریکه میتوان از آنها بعنوان آنهای روانی پاد کرد.

برنامه‌های زیان‌بخش که باعث انحراف تماشاگران بطریقی که ذکر شد، میشود عمولاً آنهاست که نوعه عمل بزهکاران را با جزئیات نشان میدهد، رفتار وکردار بهکارانه را در معرض دید دیگران میگذارد، میل به ثروتمند شدن و پلست آوردن وسایل گرانقیمت و زیستی را در نهادها بیدار میکنند، روش رسیدن به تمنیات ضمیر اخلاقی را بیک طریق سهل و ساده پنماش درمی‌آورد، اعمال جنسی را تحریک مینماید و در نتیجه افراد را بطرف تجاوزات و سوهقدهای اخلاقی میراند، شهامت و جسارت، اجرای اعمال ناصواب و

عملی نمودن تصمیمات نادرست را تلقین میکند و با قلب حقایق، افکار نابهنجار و غلط را توسعه میدهد، اعمال ضد اجتماعی را تشویق مینماید و روح تبهکاری را در نهادها میپروراند، حسادت و حقد و بغض را روشن میدهد و کینه‌ورزی و انتقام‌جوئی را ترغیب و توصیه میکند، طریقه قتل و آدمکشی و دزدی‌های مختلف را میآموزد، فساد و تباہی و انحطاط اخلاقی را بصورت پستدیده و شایسته جلوه‌گر میسازد، بدیها را نیکو و نیکشترشیها را بدطیقی نشان میدهد، موقعیت را در شقاوت و زشتکاری و خشونت بیان میکند، افراد را به کارهای جسورانه و خارق العاده که منجر به رفتارهای بزهکارانه میشود و امیدوار و حسن تقلید را در آنها بیدار میکند و بطور مدام میگستراند، بتلقین بی‌بند و باری و تبلی و لگردی میپردازد و بر بی احساس و سنگدلی و ستمگری مهر صحمدیگذارد، حسن ماجراجویی را تقویت میکند و جسارت و گستاخی را با ارزش و اనمود میسازد اسیال انحرافی و خواسته‌های ضد اجتماعی را مطلوب و شایسته بشمار می‌آورد، موازن اخلاقی را پایمال مینماید و کشش‌ها و گراش‌های ناسازگاری را میپروراند.

پارهای از برنامه‌های تلویزیونی که مانند فیلم‌های سینما مشیع از صحبتهای تکراری صفت‌گوله‌های تپانچه، هفت‌تیر، مسلسل، تفکیک یا مشت‌زنی و بزن‌بزن و عملیات قهرمانی و کاراته میباشد در آشفته کردن افکار و به تباہی واداشتن تماشاگران بسیار مؤثر است. این برنامه‌های خطرناک و بدآموز افراد را بعثایات راهنمایی و ترغیب میکند و افکار نادرست و فاسد را در روح و روان آنان می‌آفریند.

حال بخوبی خود را کنترل میکنند و با آنچه را که مایل به انجامند بصورتی بایسته به پایان میرسانند و برگلیه مشکلات فائق میگانند و از همه خطرات با پیروزی کامل میگذرند، گاهی فردی معمولی برای آنکه بتواند بمحققت کامل نائل شود ابتدا بسه شرروب پناه میبرد و با نوشیدن چند لیوان آبی دریابی نیروی خارق العاده و عزم راسخ را در خود ایجاد مینماید و بدینسان خود را آماده نبرد با موانع میکند و با ضربه بسر مشکلات عملای هم نشان میدهد که بوسیله این روش و صحیح است که میتوان پیروز شد. یعنی بدین طریق تفهیم میکند که هر کس مایل به بمحققت و پیروزی است باید از این

راه اقدام نماید و آنچه را که میبینند بیاموزد و تبعیت و تقلید کند.

محتقناً این جنبه‌های زیان‌آور برنامه‌ها و قسمتهای شبیه اینگونه صحته‌های شرروب خواری از عوامل مؤثر انحراف افراد و اغفال آنان برای سقوط در ورطه الکلیسم است که در نتیجه بعواقب ناگواری که همیشه الکلیسم ایجاد میکند، ختم میشود.

جنبه زیان‌آور دیگر برعی برنامه‌های تلویزیونی که انتقال دهنده مفاهیم غلط است عادی جلوه‌دادن آدم‌کشی، بی‌اهمیت نمایاندن خشونت و تجاوز و ناچیز قلداد کردن سوءقصدهای مختلف، کلاه‌برداریها، دزدیها، راهزنیها، تجاوزات گوناگون میباشد که در واقع افراد را بقتل و دزدی و خشونت و تجاوز تشویق مینماید.

اگر برنامه‌ای انحراف زنان را ناچیز

چنین برنامه‌هایی مخصوصاً سومین کننده فکر جوانان است زیرا کاهی در اخلاقیات آنان بطور قاطعی میتواند نقش اساسی اینها نماید و با نشان دادن موضوعات و صحنه‌های بدآموز و گمراه کننده میتواند افراد را بدسکال، بدنهاد، کژطبیع و کژخو بار آورد و از سیر عادی زندگانی منحرف نماید.

بنابراین برنامه‌های بدآموز مؤثرترین وسیله ضربه زننده بر مبانی اخلاقی، اصول اجتماعی، مصالح خانواده‌ها و صفات عالی انسانی میباشد.

۴ - انتقال مفاهیم غلط

زیان موضوعات برعی برنامه‌های تلویزیونی در کشورهای جهان مخصوصاً در آن است که مفاهیم و تعابیر غلط و گمراه کننده‌ای را بسه تماشاگران خود منتقل میکند و ارزشها و مفاهیم واقعی اجتماعی، فرهنگی، علمی را دگرگون جلوه میدهد. تعییل این مفاهیم نادرست و منحرف کننده بوسیله این برنامه‌ها یا برداشت‌های غلط و غیرواقعی تماشاگران از آنچه که دیده‌اند لطمہ مستقیم است که با فراد و جامعه وارد میشود.

یکی از موضوعاتی که شاید بیش از همه اثربخش است و نفوذش بسیار سریع میباشد مربوط به جامه‌ای پیاپی مشروباتی است که هنرپیشگان در برنامه‌های مختلف بویژه فیلمهای سینمایی مینوشند، بدون آنکه از حال طبیعی خارج شوند. تماشاگر بخوبی میبینند که افرادگاهی جامه‌ای متواالی و زمانی بطریهای شرروب را بدون هیچگونه اشکالی براحتی و سهولت تمام سر میکشند و در عین

بعلت انکه مطبوعات در ابعاد جرم نقشی اساسی ایفا میکند، ابتدا حملات بسیار شدیدی علیه آن آغاز شده بود ولی با بوجود آمدن تلویزیون، این حملات رویکارهش نهاد و بعلت اثرات بسیار نامطلوب تلویزیون که از حد مطبوعات نیز گفتشه است، سیل حمله به این پدیده برگشت و هدف شدیدترین انتقامات و اعتراضات قرار گرفت. (۱)

آن جرم شناس معتقد است که سینما و تلویزیون بعلت تصویرهایی که دارند از اسایر پدیده‌ها محرك‌تر و مؤثرترند. (۲)
(دبالة این مقاله جالب را در شماره بعد ملاحظه فرمائید)

1 - Sutherland, «Principes de Criminologie» P230
2- Ibid. P230

جلوه دهد، تجاوزات مردان را امری عادی قلمداد کند، فساد و تباہی اخلاقی را بی اهمیت و انمود سازد، محققاً بیع و زشتی اعمال بتدریج از نظر تماشگر محو میشود و روایات و افکار مردم در برابر زشتکاریها بکلی دستخوش ذکرگویی میگردد.

بهین جهت یکی از خطرات بزرگ تلویزیون که تماشگر را مورد تهدید قرار میدهد از یکسو مربوط به موضوعاتی است که با فرهنگ جامعه و روحیه و اندیشه افراد آن تطابق ندارد و باعث انحراف میشود. و از سوی دیگر مربوط به مسائل و مباحثی است که از نظر اخلاقی صدمات بزرگی به بینندگان وارد می‌سازد و قدرت اخلاقیشان را تضعیف میکند و آنان را در ورطه آلودگی سقوط میدهد. Sutherland ساترنلند مینویسد که